

Instituut voor de Nationale Rekeningen

Tweede kwartaalverslag 2021 van het Instituut voor de Nationale Rekeningen^{1 2}

De totale inflatie in België is gestegen door de inflatie voor energie. Voor de overige productgroepen blijft de inflatie zeer beperkt.

In het tweede kwartaal 2021 is de totale inflatie in België, gemeten aan de hand van het geharmoniseerde indexcijfer van de consumptieprijzen, sterk gestegen en bedroeg 2,4 % (0,8 % in het eerste kwartaal 2021) oftewel het hoogste niveau sinds het vierde kwartaal 2018 (2,8 %). Hiermee overschrijdt dit niveau van totale inflatie de gemiddelde jaarlijkse groei (GJG) berekend over de afgelopen vijf jaar (1,6 % in de periode 2015-2020)³.

Deze toename van de totale inflatie wordt verklaard door een grote stijging van de prijzen voor energieproducten (gemiddeld +18,3 % op jaarbasis), terwijl deze in 2020 sterk daalden (-11,0 %) en in het eerste kwartaal 2021 slechts een lage inflatie vertoonden (+0,4 %). Ondanks het beperkte gewicht in de consumptiekorf (9,6 %) leverde energie de grootste bijdrage aan de totale inflatie in het beschouwde kwartaal (1,59 procentpunt).

In dezelfde periode is de inflatie eveneens gestegen voor niet-energetische industriële goederen (van 0,1 % naar 0,4 %) en diensten (van 1,3 % naar 1,4 %), maar in veel mindere mate. Voor bewerkte levensmiddelen is de inflatie verder gedaald (van 1,3 % naar 1,1 %), terwijl de prijzen van niet-bewerkte levensmiddelen hun daling op jaarbasis hebben voortgezet (van -1,4 % naar -3,1 %). Voor elke productcategorie, met uitzondering van energie, is het inflatieniveau dat in het tweede kwartaal werd waargenomen, lager gebleven dan de GJG op vijf jaar.

De onderliggende inflatie, die geen rekening houdt met de inflatie voor energie en niet-bewerkte levensmiddelen, steeg licht tot 1,0 % (tegenover 0,9 % in het vorige kwartaal) als gevolg van de stijging van de inflatie voor diensten en voor niet-energetische industriële goederen.

¹ In het tweede kwartaal 2021 waren sommige sectoren nog steeds gesloten, al dan niet tijdelijk, als gevolg van de coronacrisis. Dit was bijvoorbeeld het geval voor pretparken en terrassen van restaurants, die pas op 8 mei weer open konden, of voor bioscopen, fitnesscentra, sauna's en andere, die pas op 9 juni weer opengingen. Al deze maatregelen hebben ook een impact gehad op de berekening van de indexcijfers door Statbel. In december 2020 publiceerde Statbel een document over hoe de gevolgen van de coronacrisis werden behandeld bij de berekening van het GICP. Zie https://statbel.fgov.be/sites/default/files/files/documents/Analyse/NL/13_NL_PriceRange_v1.pdf.

² De gezondheidscrisis en de maatregelen die zijn genomen om deze crisis aan te pakken, hebben de consumptie van de huishoudens in 2020 gewijzigd, wat gevolgen heeft gehad voor de berekening van de index in 2021. Hieruit blijkt dat de gewichten tussen 2020 en 2021 vooral zijn toegenomen voor levensmiddelen (+2,7 procentpunt) en niet-energetische industriële goederen (+0,5 procentpunt), ten koste van diensten (-3,3 procentpunt). Zie: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/10186/10693286/Guidance-on-the-compilation-of-HICP-weights-in-case-of-large-changes-in-consumer-expenditures.pdf>.

³ De gemiddelde jaarlijkse groei (GJG) wordt berekend door op jaarbasis de index van 2020 te vergelijken met de index van 2015 op basis van de volgende formule : $\frac{((\text{Index } 2020 / \text{Index } 2015)^{(1/5)) - 1} \times 100$.

Recente evolutie van het inflatiecijfer op basis van het geharmoniseerde indexcijfer van de consumptieprijzen

(Jaar-op-jaar veranderingspercentage, tenzij anders vermeld)

	2018	2019	2020	2020			2021		2021 – II			Bijdrage 2021T2 ¹	Gewicht ²
				II	III	IV	I	II	april	mei	juni		
Energie	8,9	-0,8	-11,0	-16,3	-11,2	-10,4	0,4	18,3	16,2	19,8	18,8	1,59	9,6
Levensmiddelen	2,7	1,3	2,6	3,2	3,0	2,3	0,8	0,2	0,2	0,1	0,4	0,09	23,4
Bewerkte levensmiddelen	2,9	1,7	2,1	2,4	2,1	1,8	1,3	1,1	0,9	1,0	1,4	0,22	18,7
Niet bewerkte levensmiddelen ^a	1,8	-0,4	4,7	6,1	6,6	4,3	-1,4	-3,1	-2,7	-3,3	-3,5	-0,12	4,7
Goederen en diensten	1,3	1,5	1,4	1,3	1,3	1,2	0,8	1,0	0,8	1,1	1,1	0,69	67,0
Diensten	1,6	1,8	1,8	1,6	1,7	1,6	1,3	1,4	1,2	1,6	1,6	0,59	27,7
Niet-energetische industriële goederen	0,8	1,0	0,7	0,9	0,5	0,6	0,1	0,4	0,3	0,4	0,4	0,10	39,3
Onderliggende inflatie^b	1,6	1,6	1,5	1,5	1,4	1,3	0,9	1,0	0,9	1,1	1,2	0,91	85,7
p.m. Gezondheidsindex ^c	1,8	1,5	1,0	1,1	1,0	0,8	0,5	0,4	0,3	0,4	0,5		
Totale inflatie	2,3	1,2	0,4	0,0	0,4	0,3	0,8	2,4	2,1	2,5	2,6	2,37	100,0

Bronnen: EC, FOD Economie, Statbel.

^a Fruit, groenten, vlees en vis.

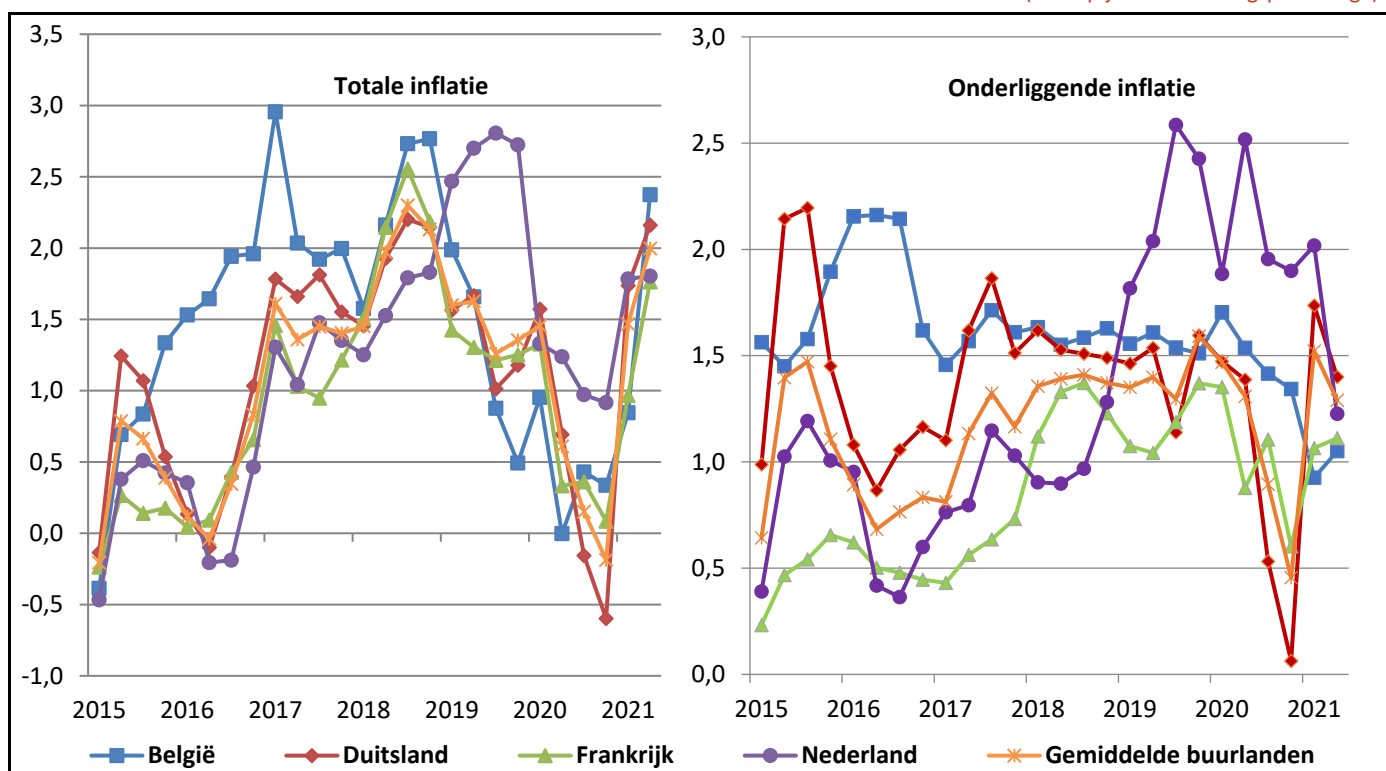
^b Gemeten aan de hand van het GICP, exclusief de niet-bewerkte levensmiddelen en energieproducten.

^c Nationale consumptieprijsindex, zonder tabak, alcoholhoudende dranken, benzine en diesel.

¹ Bijdrage tot de totale inflatie (in procentpunt) ² p.m. Gewicht in 2021 (in %).

Kwartaalevolutie van de totale inflatie en van de onderliggende inflatie in België en in de voornaamste buurlanden

(Jaar-op-jaar veranderingspercentage)

Bronnen: EC, FOD Economie, Statbel.

De gemiddelde totale inflatie van onze belangrijkste buurlanden (Duitsland, Frankrijk en Nederland) kende in het tweede kwartaal 2021 een meer gematigde stijging (2,0 % tegenover gemiddeld 1,5 % in het eerste kwartaal 2021). De totale inflatie in België (2,4 %) was dus iets hoger dan in de buurlanden (2,2 % in Duitsland, 1,8 % in Nederland en eveneens 1,8 % in Frankrijk), terwijl ze in België in het vorige kwartaal lager bleef dan in elk van de buurlanden afzonderlijk. De inflatie in Duitsland is gestegen van 1,7 % naar 2,2 % en in Frankrijk van 1,0 % naar 1,8 % tussen het eerste en het tweede

kwartaal 2021, terwijl de inflatie in Nederland gestabiliseerd is op 1,8 %. Het verschil in totale inflatie (0,37 procentpunt in het nadeel van België) is uitsluitend het gevolg van de veel hogere inflatie in België voor energieproducten onder meer door de lage taksen op stookolie en gas zodanig dat de wijzigingen van de onderliggende prijs van grondstoffen zich direct en beduidend weerspiegelen in de consumptieprijzen. Daarnaast was de inflatie voor levensmiddelen en niet-energetische industriële goederen in België iets lager en lag ze op hetzelfde niveau voor de diensten. De gemiddelde onderliggende inflatie van de buurlanden is in het tweede kwartaal 2021 gedaald tot 1,3 % (tegenover 1,5 % in het eerste kwartaal).

De energieprijzen blijven stijgen onder invloed van de olieprijsstijging

In België is de inflatie voor energieproducten blijven stijgen, van 8,7 % in maart tot 18,8 % in juni. Deze inflatiestijging is vooral te verklaren door het bijzonder lage niveau van de energieprijzen in het tweede kwartaal 2020 ten gevolge van de scherpe daling van de olieprijs (ter herinnering: deze forse daling is begonnen in maart 2020 en heeft gevolgen gehad voor de prijs van de verschillende energieproducten). Sedert het derde kwartaal 2020 heeft de olieprijs een zeer sterke heropleving gekend, met directe of indirecte gevolgen voor de prijzen van de verschillende energieproducten. In het tweede kwartaal 2021 heeft de olieprijs zijn niveau van voor de crisis teruggevonden en zijn de consumptieprijzen van energieproducten in België met gemiddeld 18,3 % op jaarbasis gestegen (tegenover 0,4 % in het eerste kwartaal 2021). Deze inflatie wordt verklaard door een sterke stijging van de prijzen van vloeibare brandstoffen, motorbrandstoffen en gas, en in mindere mate van elektriciteit.

Recent verloop van de consumptieprijzen van energieproducten

(Jaar-op-jaar veranderingspercentage, tenzij anders vermeld)

	2018	2019	2020	2020			2021		2021 – II			Bijdrage 2021T2 ¹	Gewicht ²
				II	III	IV	I	II	april	mei	juni		
Brandstoffen voor privé-voertuigen	10,7	0,0	-8,5	-16,3	-8,1	-9,4	-1,0	19,3	19,5	22,1	16,4	6,25	30,8
Vloeibare brandstoffen	19,4	-1,6	-28,2	-40,7	-30,2	-32,3	-5,5	52,2	43,3	68,4	46,8	5,45	12,7
Electriciteit	2,2	1,6	-6,4	-7,7	-6,2	-4,4	1,9	8,9	7,9	8,4	10,4	3,38	37,4
Gas	9,6	-5,8	-13,9	-16,1	-14,7	-9,0	3,2	17,6	12,4	16,0	24,7	3,17	17,9
Vaste brandstoffen	1,2	2,4	3,0	3,7	2,9	2,2	1,9	1,2	1,1	1,2	1,2	0,01	1,2
Energie	8,9	-0,8	-11,0	-16,3	-11,2	-10,4	0,4	18,3	16,2	19,8	18,8	18,27	100

Bronnen: EC, FOD Economie, Statbel.

¹ Bijdrage tot de inflatie van de groep (in procentpunt)² p.m. Gewicht in 2021 (in %).

Meer bepaald is de olieprijs in euro tussen de eerste twee kwartalen van 2021 met 13,0 % gestegen tot gemiddeld 56,5 euro per vat⁴. De belangrijkste redenen voor de stijging van de olieprijs zijn het aanhoudende wereldwijde economische herstel, het "driving season" dat herbegonnen is in de Verenigde Staten en het gezamenlijke besluit van de OPEC en Rusland op 1 juni 2021 om een status quo te handhaven inzake hun strikt quotabeleid om het aanbod van olie te beperken⁵.

In vergelijking met een jaar eerder is de gemiddelde prijs van een vat Brent-olie (in euro) in het tweede kwartaal 2021 met gemiddeld 113,5 % gestegen (ter herinnering: de olieprijs had in het tweede kwartaal 2020 zijn laagste niveau bereikt). Als gevolg van deze stijging van de gemiddelde olieprijs in euro bedroeg de prijsstijging op jaarbasis van motorbrandstoffen en huisbrandolie in het tweede kwartaal 2021 gemiddeld respectievelijk 19,3 % en 52,2 % (tegenover -

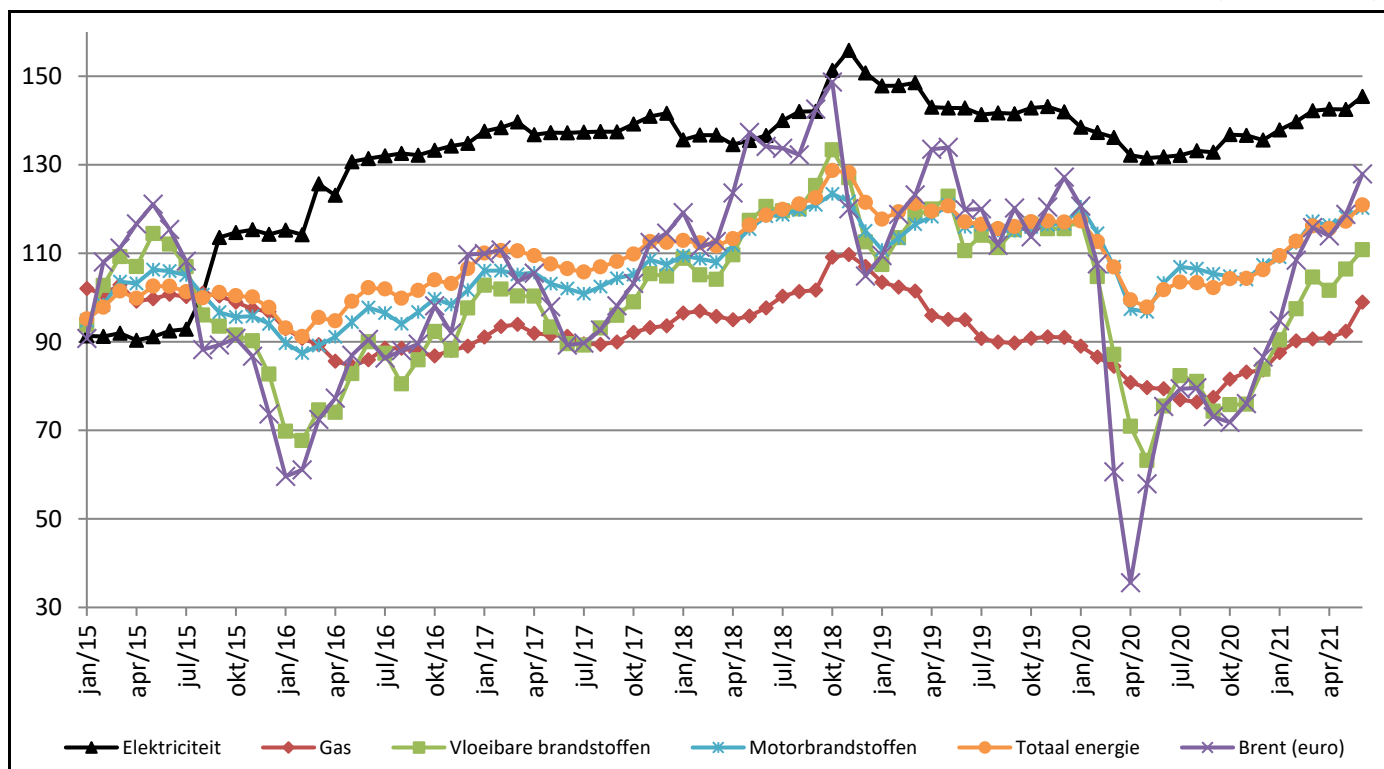
⁴Insee, [Prijzen van olie en geïmporteerde grondstoffen](#).

⁵ Ter herinnering: de OPEC-leden en hun partners, waaronder Rusland, hadden op 12 april 2020 een akkoord gesloten om de olieproductie te verminderen ten einde de prijzen te herstellen. Diezelfde landen hebben zich akkoord verklaard om een strikte quota-politiek te handhaven om vrijwillig de beperking van het olieaanbod aan te houden.

1,0 % en -5,5 % in het eerste kwartaal 2021). Zoals hiervoor aangehaald is het niveau van de accijnzen op huisbrandolie zeer laag, zodat wijzigingen in de onderliggende prijs van de grondstoffen rechtstreeks en in aanzienlijke mate worden doorberekend in de consumptieprijsen.

Maandelijkse consumptieprijsen van energieproducten

(Index 2015=100)

Bronnen: Insee⁶, EC, FOD Economie, Statbel.

De consumptieprijs voor aardgas is op jaarbasis met 17,6 % gestegen (tegenover 3,2 % in het vorige kwartaal), vooral omwille van de stijging van de energiecomponent⁷ (+39,6 % gemiddeld op jaarbasis). Meer bepaald is de stijging van de gasprijs op de groothandelsmarkten hoofdzakelijk te wijten aan de stijging van de olieprijs, de sterke mondiale vraag naar aardgas als gevolg van het economisch herstel en door de lage Europese gasvoorraden ten gevolge van een vrij koude winter en lente, en de hoge prijzen voor het maritiem vervoer van vloeibaar aardgas (LNG). Ook de elektriciteitsprijzen zijn in het tweede kwartaal 2021 met 8,9 % gestegen op jaarbasis (tegenover 1,9 % in het vorige kwartaal). Deze prijsstijging op jaarbasis is voornamelijk te wijten aan de stijging van de kost van de zuivere energiecomponent (gemiddeld +29,4 % op jaarbasis voor de prijs/kWh en de heffingen, exclusief de kosten voor groene energie en warmtekrachtkoppeling). De stijging van de elektriciteitsprijs op de groothandelsmarkten wordt ook verklaard door een sterke vraag verbonden aan het economisch herstel, door de sterke stijging van de grondstoffenprijzen (aardgas, steenkool), door een beperkt aanbod als gevolg van een reeks terminals en infrastructuur voor de import die onderhoud ondergaan, en

⁶ De evolutie van de olieprijs is gebaseerd op gegevens die gepubliceerd werden door Insee, « [International prices of imported raw materials - Brent crude oil \(London\) - Prices in euros per barrel](#) ».

⁷ De totale elektriciteitsfactuur, alsook deze voor gas, omvat verschillende componenten, te weten de energiecomponent (die de kost van de grondstof dekt), de distributie- en de transportkost, de verschillende taken en heffingen, evenals de btw.

door de aanzienlijke stijging van de prijs van CO₂-certificaten⁸ (in mei overschreed de prijs van een ton CO₂ voor het eerst 50 euro, tegenover 21 euro in het tweede kwartaal 2020). Deze prijsstijging op jaarbasis van de zuivere energie-component wordt gecompenseerd door de daling van de distributietarieven in het Vlaamse Gewest (-7,8 %, vooral omwille van de invoering van de nieuwe tariefmethodologie⁹, terwijl de distributietarieven in het Waals en het Brussels Gewest relatief stabiel waren op jaarbasis). Ter herinnering: de transporttarieven voor elektriciteit zijn in maart met 6,8 % gestegen ten opzichte van eind 2020.

In de buurlanden stegen de energieprijzen op jaarbasis met 9,5 %, terwijl de prijzen in België twee keer zo snel stegen, namelijk met 18,3 %. Het inflatieniveau voor energie lag dan ook fors hoger dan het gemiddelde niveau in de belangrijkste buurlanden, vooral als gevolg van een hogere prijsstijging op jaarbasis in België voor vloeibare brandstoffen, gas en elektriciteit. In het eerste kwartaal was de prijsstijging voor energieproducten op jaarbasis in België zeer beperkt (+0,4 %), net als het gemiddelde in de buurlanden (+0,1 %) en in 2020 waren de energieprijzen op jaarbasis in België sterker gedaald (-11,0 %) dan in de buurlanden (gemiddeld -5,5 %). Deze sterkere inflatie van energie in België tijdens de beschouwde periode kan worden verklaard door de scherpe prijsdaling van de energiegrondstoffen in het tweede kwartaal 2020 en de snellere impact van die daling op de consumptieprijzen in ons land. De stijging of daling van de groothandelsprijzen komt immers sneller tot uiting in de Belgische elektriciteits- en gasfacturen omwille van het grotere aandeel variabele contracten met tussentijdse prijsaanpassingen, terwijl in de buurlanden vooral contracten met vaste prijzen (en dus zonder tussentijdse indexering) worden aangeboden. Bovendien is het gewicht van de variabele component (dit wil zeggen de energiecomponent) in de gasfactuur en in de prijzen van vloeibare brandstoffen (ten gevolge van het lage niveau van de taksen) groter in België (deze prijzen reageren dus sneller op veranderingen van de grondstofprijzen).

De prijzen van zowel niet-bewerkte levensmiddelen als die van bewerkte levensmiddelen (met uitzondering van tabak) zijn gedaald op jaarbasis

In het tweede kwartaal 2021 is het prijsstijgingstempo van de consumptieprijzen voor levensmiddelen opnieuw vertraagd tot 0,2 %, tegenover 0,8 % in het voorgaande kwartaal (ter herinnering: in het tweede kwartaal 2020 bedroeg de inflatie voor deze productgroep 3,2 %). Dit is de laagste inflatie voor deze productgroep sinds het vierde kwartaal 2014.

Voor niet-bewerkte levensmiddelen daalden de prijzen op jaarbasis nog sterker, met -3,1 % (tegenover een negatieve inflatie van -1,4 % in het vorige kwartaal). De prijzen zijn op jaarbasis gedaald voor vlees (-0,2 %), groenten (-4,8 %) en nog sterker voor fruit (-7,0 %). De prijzen van fruit en groenten zijn echter in het tweede kwartaal 2021, net als in het voorgaande kwartaal, niet bijzonder laag (ze komen overeen met het kwartaalgemiddelde voor de periode 2017-2020), maar het zijn de prijzen van 2020 die een hoog niveau hebben bereikt en derhalve een verklaring vormen voor deze negatieve inflatie. Daarnaast is de inflatie voor vis en schaal- en schelpdieren vertraagd (+0,8 %, tegenover +3,5 % in het vorig kwartaal).

De prijzen van bewerkte levensmiddelen zijn met 1,1 % gestegen op jaarbasis (tegenover 1,3 % in het vorige kwartaal), vooral door tabak, waarvan de prijzen de hoogste inflatie in deze productgroep kenden (+8,9 % na de verhoging van de accijnzen in januari 2021). Indien alcohol en tabak buiten beschouwing worden gelaten, is de inflatie voor bewerkte producten zelfs negatief (-0,7 %). Voor de meeste subcategorieën van de bewerkte levensmiddelen is de inflatie laag, of in het beschouwde kwartaal zelfs negatief. In april en mei 2020 werd een beperking op promoties opgelegd, wat de lage

⁸ Elektriciteitsproducenten moeten emissierechten indienen ter compensatie van hun vervuilende uitstoot. Momenteel doet de schaarste aan certificaten op de CO₂-markt de prijzen stijgen en dit wordt nog versterkt door speculatie door grote marktspelers.

⁹ De nieuwe tariefmethodologie bepaalt een kapitaalkost aangepast voor activa geïnvesteerd in het distributienet. Deze kost gaat van 4,8 % in 2020 naar 3,5 % voor de periode 2021-2024. De daling van de vergoeding is een weerspiegeling van de lage intrestvoeten die de distributienetbeheerders in staat hebben gesteld om nieuwe kapitalen aan te trekken tegen gunstige voorwaarden.

Zie: <https://www.vreg.be/sites/default/files/press-release/pers-2020-07.pdf>.

inflatie in april en mei 2021 gedeeltelijk zou kunnen verklaren. Volgens onze berekeningen had deze beperking op promoties echter een zeer beperkt effect op de inflatie van levensmiddelen in het tweede kwartaal 2021.

De wereldnoteringen van landbouwgrondstoffen zijn tussen het tweede kwartaal 2020 en het tweede kwartaal 2021 over het algemeen sterk gestegen (+17 %), met name wat betreft oliën (+52,2 %), granen (+16,8 %) en zuivelproducten (+18,3 %). Deze stijging lijkt echter nog geen effect te hebben gehad op de prijs van levensmiddelen op de Belgische markt.

Ook in de buurlanden, zoals in België, is de inflatie van levensmiddelen in het tweede kwartaal 2021 gedaald tot 0,9 % gemiddeld (tegenover 1,9 % in het vorige kwartaal). Deze vertraging van de inflatie is ook meer uitgesproken in Frankrijk (van 2,0 % naar 0,4 %) dan in Duitsland (van 1,8 % naar 1,6 %). In Nederland werd de inflatie van levensmiddelen zelfs negatief (van 1,7 % naar -0,4 %), als gevolg van een negatieve inflatie voor groenten (-6,3 %), vlees (-1,5 %) en fruit (-3,7 %). De inflatie in België (0,2 %) blijft dus lager dan in Duitsland en Frankrijk. België onderscheidt zich van zijn buurlanden wat de evolutie van de prijzen van niet-bewerkte levensmiddelen betreft. In de buurlanden zijn de prijzen op jaarbasis met gemiddeld 0,4 % gedaald (tegenover +2,7 % in het vorige kwartaal), terwijl ze in België met 3,1 % zijn gedaald (tegenover -1,4 % in het vorige kwartaal) als gevolg van een sterke daling van de prijzen op jaarbasis voor groenten en fruit. Voor bewerkte levensmiddelen is er veel minder verschil tussen België (1,1 %) en zijn buurlanden (gemiddeld 1,3 %). Bovendien wordt de inflatie, zonder verrekening van alcohol en tabak, negatief in België (-0,7 %), terwijl ze in de buurlanden 0,6 % bedraagt. De bijdrage van tabak aan het inflatieverschil is belangrijk, met een hogere inflatie in ons land (+8,9 %, wat ook hetzelfde niveau is dat in Nederland is waargenomen), onder meer als gevolg van een sterke verhoging van de accijnzen in ons land afgelopen januari.

Lichte stijging van de inflatie, zowel voor diensten als voor niet-energetische industriële goederen (NEIG)

Het prijsstijgingstempo van diensten is licht gestegen van 1,3 % in het vorige kwartaal tot 1,4 % in het tweede kwartaal 2021, en dat is ook het geval voor de productgroep NEIG, met een inflatie die van 0,1 % in het eerste kwartaal 2021 evolueerde tot 0,4 % in het beschouwde kwartaal. Bovendien bleef de inflatie voor beide productgroepen zwak en lager dan het GJG voor de periode 2015-2020.

De prijzen van sommige industriële grondstoffen die voor de vervaardiging van NEIG worden gebruikt, zijn sinds het voorjaar van 2020 fors gestegen, voornamelijk als gevolg van een daling van het aanbod uit de belangrijkste producerende landen (onder meer door de onbeschikbaarheid van arbeidskrachten wegens Covid-19), en de hervatting van de industriële productie in China vanaf het tweede kwartaal 2020. Het probleem is nog verergerd door transportproblemen en stijgende tarieven. De druk op de grondstoffenmarkt lijkt de laatste tijd echter te zijn afgenomen, mede dankzij de toegenomen productiecapaciteit. Zo hebben de prijzen van metalen en mineralen (index van de Wereldbank) zich tussen mei en juni gemiddeld gestabiliseerd (-0,40 %, in euro). De prijs van koper is in deze periode zelfs met 5,2 % gedaald. De prijs van rubber is met 2,4 % gedaald. Ondanks deze recente prijsdaling blijven de prijzen van grondstoffen echter ruim boven het niveau van voor de coronacrisis. Zo lag de prijs van metalen en mineralen in juni nog 47,4 % hoger dan in januari 2020 (begin van de covid-19-crisis). De sterke prijsstijging van industriële grondstoffen heeft echter weinig invloed gehad op de prijzen van NEIG, aangezien de prijzen van NEIG in de loop van het jaar slechts licht zijn gestegen (+0,4 %). Wat de productgroep NEIG betreft, blijkt dat de prijzen van kleding en schoeisel in het tweede kwartaal 2021 met 0,5 % op jaarbasis zijn gestegen (tegenover -3,2 % in het vorige kwartaal als gevolg van de verlenging van de soldenperiode tot 15/02/2021).

Wat de diensten betreft, werd de gematigde stijging van het prijsstijgingstempo vooral veroorzaakt door de hogere inflatie voor telefoondiensten (van gemiddeld 0,0 % in het eerste kwartaal 2021 tot 0,8 % in het tweede kwartaal 2021). Deze prijsstijging op jaarbasis is vooral te wijten aan de lagere prijzen in 2020 als gevolg van de coronacrisis. De telecom-operatoren hebben als gevolg van de pandemie tijdelijke compensaties toegekend, bijvoorbeeld door meer data of meer

belminuten ter beschikking te stellen. Als gevolg daarvan bedroeg de inflatie voor deze diensten in april en mei 2021 respectievelijk 1,7 % en 1,0 %, terwijl de prijzen in april en mei 2020 op jaarbasis met respectievelijk 3,1 % en 1,1 % waren gedaald. De prijzen voor cateringdiensten hebben eveneens een belangrijke bijdrage tot de inflatie van diensten bijgedragen. De restaurants en cafés konden hun klanten immers vanaf 8 mei op hun terras ontvangen en konden vanaf 9 juni hun zaak volledig heropenen. De inflatie is aldus gestegen van 1,9 % in april tot 3,3 % afgelopen juni. Tot slot moet worden opgemerkt dat financiële diensten in het tweede kwartaal een inflatie van 11,4 % hebben opgetekend (tegenover gemiddeld 5,6 % in 2020 en zelfs 2,6 % in 2019) als gevolg van de verhoging van de tarieven dit jaar bij sommige grote banken.

In de buurlanden heeft de inflatie van niet-energetische industriële goederen zich in het tweede kwartaal 2021 gestabiliseerd op 0,9 %, een hoger niveau dan in België (0,4 %). Het prijsstijgingstempo van diensten is vertraagd tot gemiddeld 1,4 %, oftewel hetzelfde niveau als in België. De grootste bijdragen aan het inflatieverschil met de buurlanden werden geleverd door sociale bescherming (-0,14 procentpunt), medische producten, apparaten en toestellen (-0,11 procentpunt) en persoonlijke verzorging (-0,08 procentpunt).

SPF Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie

Vooruitgangsstraat 50
1210 Brussel
Ondernemingsnr.: 0314.595.348

 0 800 120 33 (gratis nummer)

 <https://economie.fgov.be>

Verantwoordelijke uitgever:

Séverine Waterbley
Voorzitter van het Directiecomité
Vooruitgangsstraat 50
1210 Brussel

Meer informatie:

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
Peter Van Herreweghe
Vooruitgangsstraat 50
1210 Brussel
Tel.: +32 2 277 83 96
E-mail: Peter.Vanherreweghe@economie.fgov.be

Internetversie

SPF Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie

.be